

РЕШЕНИЕ

№ 7805

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8646** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП срещу Решение от 08.07.2021 г. по НАХД № 14786/2020 г. по описа на СРС, НО, 7 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 26-Е-628/16.09.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на НАП, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 4 681 296,13 лв. на за нарушение на чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта /в сила от 01.01.2014 г./, на основание чл. 104, ал. 3 от ЗХ / в сила от 01.01.2014 г./.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се то да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. П., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. Б., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли касационната жалба да бъде уважена.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

В ДКХ е постъпил Доклад с вх. № 302/28.01.2020 г. за извършена финансова инспекция от страна на АДФИ. Въз основа на доклада, със Заповед № П-129/06.03.2020 г. на председателя на ДКХ, била извършена документална проверка по подадените декларации по чл. 30, ал. 6 и 7 от ЗХ от организатора на хазартни игри [фирма]. посоченото дружество било организатор на залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, съгласно удостоверение за издаден лиценз № 00030-1215/05.02.2020 г.

При извършената проверка на подадената от дружеството декларация по чл. 30, ал. 6 от ЗХ за м. 10.2019 г., постъпила в ДКХ с вх. № 000030-14492/14.11.2019 г., било установено, че организаторът на хазартни игри бил декларирал и внесъл държавна такса в размер на 20 % върху общия размер на декларираните комисионни за периода. Констатирано било, че в част IV от декларацията организаторът бил попълнил графа 4 „Стойност на получените такси и комисионни“ в размер на 10 329 787,68 лв., а в графа 5 „Дължима държавна такса в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни“ в размер на 2 065 957,54 лв. Проверяващите направили извод, че вместо попълнените графи 4 и 5 организаторът на хазартни игри е следвало да попълни графа 2 „Стойност на получените залози“ в размер на 11 981 691,10 лв. и графа 3 „Дължима държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози“ в размер на 6 747 253,67 лв.

Игралните условия и правила за провеждане на играта „Е.“ със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета били утвърдени на основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 22, ал. 1, т. 11 от ЗХ, с Решение № 00030-11772/19.10.2017 г. на ДКХ.

Бил издаден АУАН № 028/20.03.2020 г. Въз основа на АУАН било издадено НП № 26-Е-628/16.09.2020 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи извод за незаконосъобразност на процесното НП.

Съгласно чл. 30, ал. 3 от ЗХ /в релевантната редакция - в сила от 01. 01. 2015 г./, за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисионни за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни. Цитираната разпоредба въвежда правилото за събиране на държавна такса върху стойността на направените залози или

върху стойността на получените такси и комисиони според вида хазартна дейност, която се реализира.

Съгласно чл. 30, ал. 6 от ЗХ /в относимата по чл. 3, ал. 1 от ЗАНН редакция - от ДВ. бр. 105/ 19. 12. 2014 г./, организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават за всеки месец в Комисията до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, а за игри, за които се събират такси и комисиони за участие - декларация за стойността на получените такси и комисиони. Видно от така разписаните правила, за организаторите на хазартни игри, каквото безспорно е дружеството [фирма], е регламентирано задължение да подават за всеки месец декларация по утвърден от Министъра на финансите образец съобразно това дали се касае за игри, в които се правят залози, или за получени такси и комисионни, като е указан срок – до 15-то число на следващия месец.

В конкретния случай се констатира, че дружеството е изпълнило задължението си да депозира в срок своята декларация. От формална гледна точка не е налице неизпълнение на задължението за представяне на изискуемата информация в срок. Това е така и с оглед на новата разпоредба на чл. 30, ал. 8 от ЗХ /чл. 3, ал. 2 от ЗАНН/, съгласно която „организаторите на хазартни игри, които заплащат таксата по ал. 3 и променливата част от таксата по ал. 4, подават по електронен път за всеки месец в Националната агенция за приходите до 15-о число на следващия месец декларация по образец, утвърден от министъра на финансите, за основата за начисляване на таксата и дължимата такса“.

Дори и да се констатира съставомерно по смисъла на чл. 6 от ЗАНН поведение от страна на [фирма], отговорността за неподадена в срок декларация следва да бъде ангажирана по чл. 104, ал. 2 от ЗХ, а не по ал. 3 от същата разпоредба.

Приложена е нормата на чл. 104, ал. 3 от ЗХ /в редакцията от ДВ. бр.1 от 3 Януари 2014 г./, съгласно която на организатор на хазартна дейност, който не посочи или посочи неверни данни или обстоятелства в декларацията по чл. 30, ал. 6 и 7, водещи до определяне на таксата в по-малък размер, се налага имуществена санкция в размер на неначислената такса, но не по-малко от 5000 лв.

Неправилно административнонаказващият орган е приел, че с подаването на декларацията от 14.11.2019 г. организаторът на хазартна дейност не е посочил данни за стойността на получените залози в лева и за размера на дължимата държавна такса в размер на 15 сто върху стойността на получените залози в лева срещу вида на организираната от него хазартна игра, което е довело до определяне на таксата в по-малък размер, а вместо това бил посочил данни за стойността на получените такси и комисионни.

Съгласно чл. 30, ал. 6 от ЗХ, приложима към процесния период, до 15-то число на следващия месец организаторът на хазартна дейност подава декларация за разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби. В цитираната разпоредба обаче не се регламентира задължение за попълване на данни, касаещи размера на дължимата държавна такса по чл. 30, ал. 3 от ЗХ. Посочено е единствено, че задължение да подадат декларация по образец чл. 30, ал. 6 от ЗХ имат лицата по чл. 30, ал. 3 от ЗХ. В декларацията, съгласно утвърдения образец, в част IV има графи стойност на получените залози, дължима държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози, стойност на получените такси и комисионни,

дължима държавна такса в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни. Следователно, в тази декларация се изисква предоставянето на информация и за дължимата държавна такса.

С оглед гореизложеното, не се установява по безпротиворечив начин кое е деянието, прието за съставомерно по чл. 6 от ЗАНН, и за което е ангажирана отговорността на дружеството – липсата на декларация в срок или непълното/невярно деклариране на обстоятелства, които е следвало да бъдат декларирани. В НП липсва ясно описание на извършеното нарушение, включително и в частта кои данни в действителност е следвало да бъдат декларирани и по какъв начин е обоснован изводът, че вместо данните за стойността на получените такси и комисионни и определената държавна такса върху стойността им в размер на 20 на сто е следвало да се декларират направените залози и определената държавна такса в размер на 15 на сто. Именно в наказателното постановление, а не в касационната жалба е следвало да се направи анализ на понятията „такси“, „комисионни“ и „залози“. Като не е сторено, дружеството е възпрепятствано да организира и своята правна защита срещу отправеното му административнонаказателно обвинение. Още повече, че видно от декларацията, в нея не се съдържат никакви указания кои графи от организаторите на какви хазартни игри да се попълват. Тук е мястото да се посочи, че съгласно чл. 30, ал. 6 от ЗХ декларацията съдържа разликата между стойността на получените залози и изплатените печалби, но видно от приложения образец, част IV съдържа единствено стойност на получените залози и дължимата държавна такса.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.07.2021 г. по НАХД № 14786/2020 г. по описа на СРС, НО, 7 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.